

Yunus Deyû Göründüm: Modern Türk Şiirinde Bir Şiir Kahramanı Olarak Yunus Emre

Yunus Emre as a Hero Poet in Modern Turkish Literature

Necati TONGA¹

¹Türk Dili ve Edebiyatı öğretmeni, Kırıkkale, Türkiye

ORCID: N.T. 0000-0002-5937-2808

ÖZ

Yunus Emre, şüphesiz ki Türkçenin ve Türk edebiyatının en önemli şairlerinden biridir. Hakkındaki bilgilerde hâlâ bazı sis perdeleri ve tartışmalar bulunmakla birlikte Yunus Emre, ülkemizde hakkında en çok kalem oynatılıp kelimeler üretilen şairlerden biri olarak karşımıza çıkar. Başta Divan'ındaki ilahilerle oldukça geniş bir okur kütlesi tarafından asırlardır benimsenen, çok sevilen ve şiirleri toplumsal hafızaya kazınan Yunus Emre, modern Türk edebiyatında pek çok roman, tiyatro ve hikâyede kimi zaman tarihî bir figür kimi zaman da hayalî bir kişilik olarak ele alınıp işlenmiştir. Benzer şekilde modern Türk edebiyatında pek çok şairin Yunus Emre'yi bir şiir kahramanı olarak şiirlerinde ele aldıkları ve değerlendirdikleri görülür. Necip Fazıl'ın "Yunus Emre", Fazıl Hüsnü Dağlarca "Yunus Emre'de Olmak", Cemal Süreya "Yunus ki Sütdeşleriyle Türkçenin" adlı şiirinde olduğu gibi bazı şairlerin şiirlerinin başlıklarından başlamak üzere yalnızca Yunus Emre'yi merkeze alan metinler kaleme aldıkları, bazı şairlerinse çeşitli şiir parçalarında Yunus Emre'ye çeşitli bakış açılarıyla atıflar yaptıkları görülür. Sunacağımız bildiride Yunus Emre'nin modern Türk şiirinde bir şiir kahramanı olarak nasıl ele alınıp işlendiği bir bütün hâlinde değerlendirilmeye, neticede Yunus Emre'nin modern Türk şairlerince nasıl algılandığı ile ilgili bir sonuca ulaşmaya çalışılacaktır.

Anahtar Kelimeler: Yunus Emre, Modern Türk şiiri, Şiir kahramanı

ABSTRACT

Yunus Emre is one of the most important poets in Turkey and in Turkish literature. Although some obfuscations and debates still exist regarding information about him, Yunus Emre appears as one of the poets about whom pens have been most frequently drawn and words have been produced. Many various people have benefitted from Yunus Emre for centuries, especially in terms of his *Divan*, with his poems having been engraved in memory and his life occasionally having been processed as an imaginary story. Similarly, many veins of modern Turkish art consider and evaluate Yunus Emre in their performances as a poetic hero. Writing texts centered only on Yunus Emre have been necessary for reasons stemming from the medicine of sciences, such as Necip Fazıl's poems "Yunus Emre," Fazıl Hüsnü Dağlarca's "Yunus Emre'de Olmak" and Cemal Süreya's "Yunus ki Sütdeşleriyle

Başvuru/Submitted: 22.05.2021 **Kabul/Accepted:** 25.07.2022

Sorumlu yazar/Corresponding author: Necati TONGA (Dr.), Türk Dili ve Edebiyatı öğretmeni, Kırıkkale, Türkiye.
E-posta: necati.tonga@gmail.com

Atıf/Citation: Tonga, N. (2022). *Yunus Deyû Göründüm: Modern Türk şiirinde bir şiir kahramanı olarak Yunus Emre*. Korkmaz, F. (Ed.), *9. Milletlerarası Türkoloji Kongresi Bildiriler Kitabı* içinde (s. 1047-1058). <https://doi.org/10.26650/PB/AA10AA14.2023.001.070>

Türkçenin,” which show references to Yunus Emre from various perspectives. The paper presented here will attempt to evaluate holistically how Yunus Emre has been addressed as a hero poet in modern Turkish poetry and as a result to experience how Yunus Emre’s life is perceived in modern times.

Keywords: Yunus Emre, Modern Turkish poetry, Hero poet

Giriş

“Yunus, Türkçenin kapısıdır.”

(Tanpınar, 2002, s. 237)

Hakkındaki bilgilerde hâlâ bazı sis perdeleri ve tartışmalar bulunmakla birlikte Yunus Emre, ülkemizde hakkında en çok kalem oynatılıp kelimeler üretilen şairlerden biri olarak karşımıza çıkar. O, her şeyden önce Türkçenin ve edebiyatımızın en önemli şairlerinden biridir. Başta *Divan*'ındaki ilahilerle geniş bir okur kesimi tarafından sevilerek okunan Yunus'un sesi toplumsal hafızaya kazınmış ve sesi çağlar aşarak günümüze ulaşmıştır. Bu durumun oluşmasında şüphesiz ki şiirlerindeki ana tema olan ilahi aşkı, arı-duru bir Türkçeyle dile getirmesi etkili olur. Tanpınar'a göre Yunus Emre, çeşitli etkilerden bahsedilse de “Türkçenin ortasında saf bir altın gibi külçelenen bir mucize”dir ve öz şiir onunla başlatılabilir. (Tanpınar, 1998, s. 579).

Edebiyatımızda Yunus Emre'ye ve eserlerine esas itibariyle odaklanmanın Fuat Köprülü sayesinde gerçekleştiği görülür. Fuat Köprülü'ye gelinceye dek hiçbir divan şairinin yahut tezkire yazarının, halk arasında çok sevilen ve şiirleri dilden dile dolaşan Yunus Emre'ye atıf yapmaması yahut ondan bir şekilde bahsetmemesi şaşılacak bir durumdur. Beşir Ayvazoğlu, *Yunus Ne Hoş Demişsin: Cumhuriyet Sonrası Yunus Emre Yorumları* adlı kitabında bu konuda şu önemli tespitleri yapar:

“Ne var ki – büyük şöhretine ve inanılmaz etkileme gücüne rağmen- Türk dili, düşüncesi ve edebiyat tarihi bakımından taşıdığı önemin fark edilmesi için Köprülüzâde Fuad Bey'i (Fuat Köprülü) beklemek gerekiyordu. Türk aydınları, ismini belki bildikleri, fakat pek önemsemedikleri Yunus Emre'nin aslında büyük bir şair olduğunu Köprülüzâde'nin 1913 yılında *Türk Yurdu* mecmuasında yayımlanan iki makalesinden öğrendiler. Türk Edebiyatında *İlk Mutasavvıflar* yayımlandıktan sonra, Türkçü aydınlar, Yunus Emre'yi temiz Türkçesi, samimiyeti ve o gösterişsiz söyleyişin ardına ustaca gizlediği derin düşüncesiyle Türklüğün saf bir temsilcisi olarak görmeye başladılar.” (Köprülü, 2016, s. 20, 27).

Fuat Köprülü'nün gayretleriyle Yunus Emre'ye ilgi artmış, ülkenin çeşitli köşelerinde Yunus'u yâd eden ihtifaller düzenlenmiş, dergilerde şairi ele alan özel nüshalar neşredilmiş ve Yunus'la ilgili yayınlar çoğalmıştır. Bu ilgi Cumhuriyet döneminin ilerleyen yıllarında da artarak devam etmiş, günümüze gelinceye dek Yunus Emre ile ilgili pek çok çalışma yapılmıştır.

Şiirleriyle Batı Türkçesinin ilk olgun örneklerini veren ve edebiyat tarihimizde kendine özgü bir yer edinen Yunus Emre, edebî eserlerde de bir figür olarak sıkça işlenen şahsiyetlerden biridir. O, pek çok roman, tiyatro ve hikâyede; tiyatro sahnesinde, beyaz perdede ve TV ekranlarında kimi zaman tarihî bir figür kimi zaman da hayalî bir kişilik olarak ele alıp işlenmiştir.

Nezihe Araz'ın *Dertli Dolap*, Mustafa Necati Sepetçioğlu'nun *Benim Adım Yunus Emre*, Emine Işınsu'nun *Bir Ben Vardır Bende Benden İçeri*, İskender Pala'nın *Od*, Mehmet Önal'ın *Hak Çalabım*, Ahmet Efe'nin *Yunus* romanları şairin hayatını roman dünyasına aktaran belli başlı metinlerdir (Erkmen, 2014, s. 396). Adnan Saygun'un *Yunus Emre Oratoryosu*, *İçimizden*

Biri: Yunus Emre ve Gönüller Fatihi filmleri ile *Yunus Emre: Aşkın Yolculuğu* TV dizisi şairin hayatını sahneye, sinemaya ve TV'ye aktaran örnekler olarak anılmalıdır (Önder, 2021, s. 38-41). Benzer şekilde modern Türk şiirinde pek çok ismin Yunus Emre'yi bir şiir kahramanı olarak işledikleri görülür. Bu bildiride, Yunus Emre'yi bir şiir figürü olarak ele alıp işleyen belli başlı şairler ile bu bağlamda kaleme alınan belli başlı metinler değerlendirilmeye çalışılacaktır.

Modern Türk Şiirinde Bir Şiir Kahramanı Olarak Yunus Emre

1913 yılında Fuad Köprülü'nün yayımladığı yazılarla dönemin ediplerinin ve akademisyenlerinin gerçek anlamda dikkatini çeken Yunus Emre, bu tarihten itibaren şiirimizde de bir figür olarak kullanılmaya başlar. Rıza Tevfik'in **Serab-ı Ömrüm** (1914) kitabında yer alan "Yunus Emre'ye Armağan" şiiri, bu minvalde kaleme alınan ilk metinlerden biridir:

YUNUS EMRE'YE ARMAĞAN

Yüce dağlar ardından
Deniz aşırı geldim
Evliyalar yurdundan
Selam taptım geldim.

Ulu bir şara vardım
Dosta armağanım var
Erenlerin bağından
Güller devşirü geldim.

Boz bulanık bir çaydım
Aşk iline baş urdum
Çalkanıp sefa buldum
Süzülüp duru geldim.

Yunus'un toprağına
Vardım yüzüm sürmeğe
Sildim gönül pasını
Yanuben aru geldim.

Cûşa geldim çağlarım
Âşık oldum ağlarım
Candan coşan esrarı
Döküp taşırü geldim.

Rıza Tefvik Allah'tan
Ayrılma ol dergâhtan
Ben kurtuldum gûnahtan
İğriydim, doğru geldim.

(Bölükbaşı, 2005, s. 236-237).

15 Nisan 1929 tarihinde Türk Halkbilgisi Derneği tarafından düzenlenen “Yunus Emre” ihtifalinin ardından bu anma gününde sunulan eserler bir kitapçık hâlinde neşredilmiştir ki burada Necip Fazıl, Faruk Nafiz, Ziyaeddin Fahri ve İsmail Hikmet Ertaylan'ın şiirleri yer alır.

Bu kitapçığıdaki Faruk Nafiz ile Necip Fazıl'ın şiirleri, 1920'lerin sonlarına doğru Yunus hakkında yazılan dikkat çekici metinler olarak öne çıkar:

YUNUS'UN AŞKI

Aşkı duydüğün gün 'Gönlümdedir yâr' dedin,
Kendini görmeyince ağladın uzak diye.
Vücut oldun, canını şimdi Mevla belledin,
Bülbül oldun, güllere yandın Hak diye.

Âleme göz yumunca vardı ondan haberin,
Açınca perde perde örtülürdü her yerin.
Nice derviş ağzında senin ilâhilerin,
Ardın sıra gezdiler Hakk'a ulaştık diye.

Kalbini gösterirdin yerini sorsalardı.
Kendisi yoksa bile yârinin aşkı vardı.
Senin gözünde, Yunus, her yol Hakk'a çıkardı,
Titriyorken biz bugün 'sonumuz toprak' diye.

(Çamlıbel, 1927, s. 14).

YUNUS EMRE'YE

Kaç mevsim bekleyim daha kapıda,
Ayağımda zincir, boynumda kement?
Beni de, piştiğin bela kabında
Kaynata kaynata buhara kalbet.

Bekletme Yunus'um, bozuldu bağlar,
Düşüyor yapraklar, geçiyor çağlar;
Veriyor, ayrılık dolu semalar,
İçime bayıltan, acı bir lezzet.

Rüzgâra bir koku ver ki hırkandan;
Geleyim izine doğru arkandan;
Bırakmam, tutmuşum artık yakandan,
Medet ey şairim, Yunus'um medet!

(Kısakürek, 1932, s. 120).

Beşir Ayvazoğlu'nun tespitiyle “Necip Fazıl'ın Yunus Emre'ye şiiri, Faruk Nafiz'inkinin aksine, derin bir arayışın şiiriydi. Köprülüzade'nin eseri sayesinde keşfettiği Yunus, genç şairin gözüne çorak şiir ikliminde bir vaha gibi görünmüş ve ruhunun derinliklerine ayna tutmuştur.” (Ayvazoğlu, 2016, s. 34). Necip Fazıl *Bâbîâli* adlı hatıratında, “Abdülhak Hamid Tarhan” ve “Shakespeare” gibi çok az sayıda şairi sevdiğini belirten cümlelere yer verir ki bu bakımdan “Yunus Emre'ye” başlıklı şiir, Necip Fazıl'ın şiir evreninin oluşmasında Yunus'a ayrı bir önem verdiğini gösterir. İlerleyen yıllarda başka hiçbir şairle ilgili şiir yazmayan Necip Fazıl, 1952'de Yunus Emre ile ilgili bir şiir daha kaleme almış, başlığını da “Bizim Yunus” şeklinde atmıştır. Bu şiir, Yunus Emre ile ilgili bir piyese de imza atan Necip Fazıl'ın Yunus'la bağını zaman içinde devam ettirdiğini ve ilerleyen yıllarda daha da kuvvetlendirdiği göstermektedir:

BİZİM YUNUS

Bir zaman dünyaya bir adam gelmiş:

Okunu kör nefsin, kılıçla çelmiş...

Bizim Yunus,

Bizim Yunus...

Bir zaman dünyaya bir adam gelmiş:

Ölüm dedikleri perdeyi delmiş...

Bizim Yunus,

Bizim Yunus...

Bir zaman dünyaya bir adam gelmiş:

Eli kaatile de kalkmaz elmiş...

Bizim Yunus,

Bizim Yunus...

Bir zaman dünyaya bir adam gelmiş:
Zaman, onun kemend attığı selmiş...
Bizim Yunus,
Bizim Yunus...

Bir zaman dünyaya bir adam gelmiş:
Toprakta devrilmiş, göğe çömelmiş...
Bizim Yunus,
Bizim Yunus...

Bir zaman dünyaya bir adam gelmiş:
Sayıları silmiş, BİR'e yönelmiş...
Bizim Yunus,
Bizim Yunus...

(Kısakürek, 2004, s. 382).

Fuat Köprülü'nün gayretleriyle edebiyat âleminde adı duyulduktan sonra bilhassa 30'lu yıllar boyunca Yunus Emre ile ilgili pek çok şiirin kaleme alındığı görülmektedir. Nâzım Hikmet, *Kuvâyi Milliye* adlı kitabında Yunus'a iki kez göndermede bulunur.

“Yine birdenbire Yunus Emre geldi aklıma.
Başka türlü anlıyorum ben Yunus'u :
Bence onda bütün bir devir dile gelmiş Türk köylüsü:
öte dünyaya dair değil,
bu dünyaya dair kaygılarıyla...”

(Ran, 2002, s. 48).

O, “Yunusu biçâredir,”
baştan ayaga yâredir,”
agu içer su yerine.
Fakat bir kerre bir derd anlayan düşmesin önlerine
ve bir kerre vakterişip :
“- Gayrık, yeter!..”
demesinler.”

(Ran, 2002, s. 136).

Nâzım Hikmet, Yunus'u bir insan olarak, özellikle de "Türk köylüsünün ete kemiğe bürünmüş hâli" olarak işler. Bu algılayışın oluşmasında başta Sabahattin Eyüboğlu olmak üzere 1940'larda bazı aydınların Mevlânâ ile birlikte Yunus'u "Türk hümanizminin temsilcisi" olarak ön plana çıkarmalarının tesiri vardır. Eyüboğlu, *Yunus Emre'ye Selam* adlı kitabında onunla ilgili şu cümleleri kurar:

"Yunus bütün dindarlığına, Müslümanlığına karşın hiçbir dinin adamı değil, hatta bir din adamı bile değil, tersine bütün dinlerin ötesinde, camilerin, kiliselerin dışında, hele softaların, yobazların düpedüz karşısında kitapsız, tapınmasız, törensiz, kiblesiz bir inancın adamıdır. Bu inancın tek kuralı, yasası, dogması sevgidir, en geniş, en sınırsız, en insanca anlamıyla sevgi. Dinini, tanrısını sordunuz mu Yunus'a aşk der ve dost der size, başka bir şey söylemez." (Eyüboğlu, 1966, s. 27-28).¹

1940'lı yıllarda Yunus Emre üzerine en çok şiir yazan isimlerden biri Halide Nusret Zorlutuna'dır. Şair, 1943 yılında yayımlanan **Yayla Türküsü** adlı kitabında "Bir Görün", "Yunus'un Yollarında", "Yunus'a Hasret", "Yine O, Daima O", "Yunus'un Türbesinde" adlı şiirlerde Yunus Emre'yi işler (aktaran: Ayvazoğlu, 2016, s. 149).

Bu dönemde kaleme alınan Yunus Emre şiirlerinin en güzellerinden biri, Muzaffer Tayyip Uslu imzasını taşır. Tıpkı yakın arkadaşları Rüştü Onur ve Kemal Uluser gibi genç yaşta vefat eden Muzaffer Tayyip, kendi hayat serencamını da merkeze alarak "Yunus Emre" sembolüyle dünyanın faniliğine odaklanmıştır:

YUNUS EMRE

Her şey, her şey meydana işte
Binin yarısı beş yüz
Geldik ve gidiyoruz
Yalan söylemiyor Yunus Emre

Ölümdür, ölüm sonumuz
Fani dünya malıdır
Ellerimiz, ayaklarımız
Gömleğimiz ve donumuz

1 Yunus Emre'nin bu tarzda algılanışı, 1940'lardan sonra da artarak devam eder. Bu bağlamda Orhan Okay hocanın şu tespitlerini dikkatle okumak gerekir:

"Yunus Emre'yi, yediyüz yıl gibi uzun bir tarihin ötesinden günümüze kadar canlı tutan güç nedir? Onun velî şahsiyeti mi? Şeyhi Taptuk Emre'yle, Hacı Bektaş Velî ile, Mevlânâ ile karışan efsanevi hayatı mı? Anadolu'nun her tarafında işaret edilen mezarı dolayısıyla kazandığı yaygın şöhreti mi? Yoksa bir sehl-i mümtenî gibi harikulâde bir sadelik ve alabildiğine derinlik gösteren ifade kudreti mi? Belki bunların hepsi. Fakat bence, daha mühimi, her şiirinde insana vermiş olduğu değerdir. Bunu da ne hümanizm ile ne de bizim kültürümüze yabancı bir isimle izah etmek doğru değildir. Belki bunu bir batılıya izah etmek için 'sizin hümanizminiz gibi bizde de İslam hümanizmi vardır' şeklinde bir açıklama bir kültürdeki kavrama başka bir kültürden kıyas aramaktan ibaret kalmalıdır. Yoksa bizim olan bir kıymet hükmüne, bambaşka bir geleneği olan bir ismi vermek değil. Yunus Emre'nin insan sevgisinin kaynağının, İslâm düşüncesi ile Oğuz yiğitliğinin ideal bir senteze ulaşmasından doğduğunu bilmek ve belirtmek her aydının boynuna borçtur." (Okay, 1990, s. 77, 80).

Çekip gitti mi insan
Bir defa güzelim dünyadan
Bir uzak hatıra bile değildir
Artık yaşamak

Bakın ne güzel demiş
Bir Acem şairi
“Kırılan kadeh olsun
“Beklenen sevgili”

Her şey, her şey meydanda işte
Yalan söylemiyor Yunus Emre
Derviş Yunus ölmüş gitmiş
Lakin Yunus Emre yaşıyor
(Onur, Uslu, Uluser, 2021, s. 217).

İlerleyen yıllarda Türk şiirinde Yunus Emre’yi merkeze alan şiirler yayımlanmaya devam eder. Bu minvalde “Yunus Emre” başlıklı bir şiir kaleme alan şairlerden biri Salâh Bîrsel’dir:

YUNUS EMRE

Uyumazsa kuzular ağıllarda
Tahtında uyur kral
Uyku krallara avuntu
Soyunsa da postundan kuzu

Kral yüzer kürklerde
Kürk krallara giysi
Bir tepeden ötekine
İnlese de vurularak kuzular

Susmak krallara özgü
Ey kuzu kuzulayan avcı
Bu ne kadar çok Nemrut
Ne kadar az Yunus Emre

(Bîrsel, 1980, s. 13)

“Fazıl Hüsnü Dağlarca ise **Yunus Emre’de Olmak** (1981) adını verdiği üç bölümden oluşan kitabında, Yunus’un şiirindeki sesi ve derinliği modern şiire taşımayı denemiştir. Yunus Emre Divanı’nda olduğu gibi, ölümün bir varoluş problemi olarak ele alındığı bu kitaptaki şiirlerde, aradığı sesi yer yer yakalayan Dağlarca “Yalaz”, “Denge”, “Gecelik”, “Anı”, “Malazgirt’le Yunus” ve “Günaydın” adlı şiirlerinde Yunus’u ismen zikretmiştir.” (Ayvazoğlu, 2016, s. 151-152).

Attila İlhan, “Sen Beyaz Bir Kadınsın” şiirinde Yunus’u şu mısralarla anar:

“senin için
felsefe okudumsa iktisat okudumsa geceyarıları
boğazım kurumuş içim bir kalabalık
sıcacık mısralar okudumsa yunus’dan
senin için okudum
geceyarıları”

(Attila İlhan, 1998, s. 94).

Şiirlerinde Yunus Emre’ye sık sık atıflar yapan şairlerden biri de Arif Nihat Asya’dır. Rubailerinden birinde Yunus Emre’yi şu mısralarla anar:

“Seyhan’da kurar köprümü Hâfız Develi;
Yol gösterenim, Konya’da Hünkârın eli,
Porsuk’ta kolum, Yunus olur; Ankara’da
Şekvâma teselli Hacı Bayram-ı Velî...”

(Asya, 1956, s. 50).

Cumhuriyet döneminde Yunus Emre’yi şiirlerinde anan isimlerden biri de Cemal Süreya’dır. Şair, poetik bir metin olarak da ön plana çıkan “Yunus ki Sütdeşleriyle Türkçenin” adlı şiirinde Yunus’u Türkçenin ve edebiyatımızın ilk güçlü şairi olarak vasıflandırır:

“Yunus ki sütdeşleriyle Türkçenin
Ne güzel biçmişti gök ekinini,
Düşman müşman girmeden araya
Dolanıp bütün yukarı illeri
Toz duman içinde yollar boyunca
Canından sızdırmıştı şiiri; (Cemal Süreya, 2013, s. 95).

Yukarıda sıralanan isimlere ilave olarak Cumhuriyet dönemi Türk şiirinde pek çok şairin Yunus Emre’yi şiirlerinde çeşitli şekillerde işledikleri görülür. Bu isimler ile atıf yaptıkları belli

başlı şiirlerini şöyle sıralayabiliriz: Sait Faik Abasıyanık, “Şimdi Sevişme Vakti” (Abasıyanık, 2009, s. 1711), Hilmi Yavuz, “Ölüm ve Zaman” (Yavuz, 2006, s. 207), Ali Yüce “Dersimiz Sevgi” (Soysal, 2009, s. 425).

Sonuç

Netice itibariyle Yunus’un modern Türk şiirindeki görünüşleri ile ilgili şu cümleleri kurabiliriz: Sesi çağlar ötesine ulaşan Yunus Emre, modern Türk şiirinde de bir şiir kahramanı olarak en çok işlenen şahsiyetlerden biri olarak karşımıza çıkar. Fuat Köprülü’nün çalışmalarıyla ismi akademik çevrede ve edebiyat âleminde iyiden iyiye duyulmaya başlayan Yunus Emre ile ilgili pek çok şairin şiir kaleme aldığı yahut çeşitli şiir parçalarında Yunus Emre’ye atıflar yaptıkları görülmektedir.

Yunus Emre’ye odaklanan şiirler içerisinde bazı şairler ona karşı hislerini samimi duygularla getirirken bazıları da “hümanizm” tartışmaları içinde onu bir “model figür” olarak ön plana çıkarmışlardır. Her ne şekilde olursa olsun Yunus Emre, tıpkı Mevlâna gibi modern şiirimizde sıkça işlenen bir kahraman olarak karşımıza çıkar ki bu durum da onun asırlar boyunca devam eden etkisini göstermektedir.

Kaynakça / References

- Abasıyanık, Sait Faik (2009). *Bütün Eserleri*. İstanbul: Yapı Kredi Yayınları.
- Asya, Arif Nihat (1956). *Rübâiyyât-ı Ârif*. Ankara: Yıldız Matbaacılık.
- Ayvazoğlu, Beşir (2016). *Yunus, Ne Hoş Demişsin: Cumhuriyet Sonrası Yunus Emre Yorumları*. İstanbul: Kapı Yayınları.
- Birsel, Salâh (1980). *Köçekçeler*. Ankara: İş Bankası Yayınları.
- Bölükbaşı, Rıza Tevfik (2005). *Serab-ı Ömrüm ve Diğer Şiirleri*. İstanbul: Kitabevi Yayınları.
- Cemal Süreya (2013). *Sevda Sözleri* (51. bs.). İstanbul: Yapı Kredi Yayınları.
- Çamlıbel, Faruk Nafiz (1927). Yunus’un Aşkı. *Hayat*, (30), 23 Haziran 1927, 14.
- Erkmen, AYTEKİN (2014). *Yunus Emre’nin Hayatını Konu Alan Romanlar*. (Yüksek Lisans Tezi). Ahi Evran Üniversitesi, Kırşehir.
- Eyüboğlu, Sabahattin (1966). *Yunus Emre’ye Selâm*. İstanbul: Çan Yayınları.
- İlhan, Atilla (1998). *Ben Sana Mecburum* (11. bs.). Ankara: Bilgi Yayınevi Yayınları.
- Kısakürek, Necip Fazıl (1932). *Ben ve Ötesi*. İstanbul: Suhulet Kütüphanesi.
- Kısakürek, Necip Fazıl (2004). *Çile* (51. bs.). İstanbul: Büyük Doğu Yayınları.
- Ran, Nâzım Hikmet (2002). *Kuvayi Milliye*. İstanbul: Yapı Kredi Yayınları.
- Okay, Orhan (1990). *Sanat ve Edebiyat Yazıları*. İstanbul: Dergâh Yayınları.
- Onur, Rüştü; Uslu, Muzaffer Tayyip; Uluser, Kemal (2021). *Kara Elmas Diyarından (Toplu Eserler)*. Bilgin Güngör (Haz.). İstanbul: Kırmızı Kedi Yayınları.
- Önder, Mehmet (2021). Sahnede, Sinemada ve Ekranda Yunus Emre. *Nihayet*, S. 80, 38-41.
- Soysal, İlhami (2009). *20. Yüzyıl Türk Şiiri Antolojisi* (11. bs.). Ankara: Bilgi Yayınevi Yayınları.
- Tanpınar, Ahmet Hamdi (1998). *Edebiyat Üzerine Makaleler* (5. bs.). İstanbul: Dergâh Yayınları.
- Tanpınar, Ahmet Hamdi (2002). *Mücevherlerin Sırrı*. Turgay Anar, Şaban Özdemir, İlyas Dirin (Haz.). İstanbul: Yapı Kredi Yayınları.
- Yavuz, Hilmi (2006). *Büyükün, Yaz! Toplu Şiirler 1969-2005*. İstanbul: Yapı Kredi Yayınları.

